

Осіння ніч. Безмовне поле.
Під місяцем блищить ріка.
І хрестять сиві виднокола
Невтомні руки вітряка.

Земля замислена і строга,
І небеса — як бірюза.
І зірка впала, наче в Бога
Скотилась по щоці сльоза.
